





# МЭНЭ ҮАЯ БЭШЭГДЭХЭН МЭТЭ

## УЛТАНДА ҮНДЭТЭЙ

ноя дунда ойлгууламжийн хүдэлмэри ашагтайгаар явуулж гэжээ оролдог.

Буламай соёлой байшангай дэргэдэ энэ жэлд «Гэрэй эзэн эхэнэр» гэсэн клуб эмхидхэгдэ. Тэрэнэй хүдэлмэрид киномеханик Цыбикова

дэбхитэйгээр хабаалласа. Залуу гэрэй эзэн эхэнэрүүдэд найшаалтай зүбшэл, зэвхаринуудыг үгэдэг, ханамжа, дурдадхалуудынь анхаралдаа абадаг байх юм.

Гэхтэй хамта, агитбригадын гэрүүдтэй сохогоондоо нэгдэж өдөлөнийн хооло, ойрын гуртэ отарануудаар абалсажа «Украина» гэж кино-түхэрэлгээг зохишо, ба машадта гэр соонь кинофильм хөрүүлэдг. Машадтай хэлээн ханамжа, дурдадхалуудынь, захануудынь тухай дэбтэр соо бэшэж, абаад, өдөлөний эрхилэгшэд гү, али сохогоой хүтэлбэрлэгшэд болон ахамад мэргэжэлтэд дуулгадаг.

Нэгдэнэ хабартаа Булам нууриной үйлсэ гудамжануудай дунда соёлой талээр нинтийн харалга эмхидхэгдэж, номирхолтойгоор үнэргэгдээн байна. Энэ хэрэгт киномеханик Цыбиковагай оруулһын хубита мүн лэ би байха.

Кочурсын дунгуудыг гаргахад, Цыбиковагай ажануудаг. Удирцаж үйлсэ шалгаржа, нэгдэлэй нуури эзлэж юм. Эндэ хонгбо найхан хоолой, той дууша гэр бүлээр олон байба. Тэдэнэй дундаха ноханизатор Дорно, хоншон Наран-Шамэг Аюоровтайн Булынхид онсо шалгаржа, олоной мэтгалдаа хүртөө хэн.

Энэ мэтын олоной хабаадалгатай найн найхан хэрэгүүдэд Долорма Гармаева ходо хабаалсан, нотагархидайнгаа мэтгалдаа хүртэжэ.

Хабарай тарилгын, мүн алтан намрай ургаса хурялган, сохогоой хонидой «саган алта» сэлбэр найханаар хайшалжа абалгын, тэжэлбэлдэхэлгын халуун ханануудай үедэ Д. Г. Цыбикова «дэбхи үүсхэлтэйгээр эздээнэ хабаадхалса, нарета удэрэй час, минута хүдэний ашагтайгаар хэрэглэж, түрээ эмхэлэй түрүү ээргэдэ абалсан. Эндэ амаргалтаа гэрэд байхада, нйанайнгаа нүхэр Дагба-Доржо Цыбиковагь брн гэдгын гэрүүдтэй сугтаа Хуурайн-Эжин, Зүүн-Бээ гэсэн холын сабылангуудай үбхэ хурялгада хабаадхалсаг заншалтай. Сэлмэг хонгор сагай дайралдабал, һүн удэрөө илангүй, шэмбай шонгар хуудалһын үбхэдэ амтатай эдэ хоолоор хангадаг, гэр хажуур, тармуур, аса барин, хара хүлөө адхаадхыш үздэг.

Ханашы, ямаршы ажал хэцэдэ, манай Долорма Цыбикова шалгарһан лэ байдаг, тимизл хэдэн бидээр энэ нүхэрэ районно Совадэй депутат болгобо гэж нутаг гэрүүдтэй хэлээн үгэдэ бэтээр этигэн найдамагэр лэ!

Г. БАДМАЕВ, манай корр.

1965 оной сентябрь һарын 10-даар хэн. Хоёрдохи Штын гол талман урда захы хязгаалан бодоһон «Забайкаль» гэжэ шэб шэнэ гостиницада Сибирин ба Алес-Дурнын республика, область, хязгаар бүриһөө, Москваһаа, Ленинградһаа, Казаньһаа, Уфаһаа, Чебоксарһаа ба үүбэй олон хотонуудһаа айлаша олоор буга бэлэй. Тэдэ юун айлаша байһан юм гэбэл, Сибирин ба Алес-Дурнын залуу уран зохиолшодой зональн семинарта хабаадаха, тэрэний үнэргээ гэжэ сурларһон нүхэд хэн. Суута совет уран зохиолшод, поздууд—тэрэ үедэ РСФСР-эй Уран зохиолшодой холбоной прэвлянийн түрүүлэгшэ байһан Леонид Соболев, мүн тинхэдэ Франц Таурин, Антонина Коптева, Сергей Наровчатов, Ольга Маркоза, Дмитрий Ковалев, Сибгат Хакимов, Ала, Юрий Ритхуэ, Михаил Львов, Юван Шесталов, болон бусад олон томо зохиолшод эрэлһэн юм.

Түрүүшнээ номууды хэблүүлһэн гү, али солгонори соо, газетэд, журналда зарлуулһан, радио, телевиденээр уншаһан олон залуушүү бэшһэн юмээс эдэ томо нүхэдэй үзэмжэдэ табижа, согнэлтэнь дуулахаа, уран зохиолшын харгыгаар савдага дабылтай гү, али ондо ажал шэлэлтэй гү гэжэ мэдэхээс сугларһаа хэмдэ. Бидэнэй дундаһаа олон нүхэдэй: Валентин Распутин (энэ нүхэрэй хэлхээнэйһынь үлүү нэрэ солодо хүртэбэ хэ юм!), Вячеслав Шугаев, Роман Солнцев, Ростислав Филиппов, Вячеслав Назаров (наһа баранхай), Цыдыл Жамбалов (наһа баранхай), Ким Ильин (наһа баранхай) ба бусад удангүй СССР-эй Уран зохиолшодой холбоной гэрүүд болжо, олонинь бүхэсоюзна уншагшадта мэдээ-

жэ болоо бэлэй. Тэдэнэй тоодо Александр Вампилов нэн түрүүн нэрлэгдэхэ ёһотой. Эрхүү хотоһоо эрлэн залуу уран зохиолшо драматургын хүшэрхэн мэргэжэл шэлэһэн, сэлмэг сэлбэрхэн шэрэйтэй Александр Вампилов «Ионьдэ болоһон хахасалга» гэжэ 1964 ондо эшгэгдэж хэблэһэн табиан байга. Соминарай хэблэгдэ болонһон зүблөөн дээрэ Александр Вампиловын пьесын эрхэн согнэлтэд хүртэһэн тухай шалжаа урмашдагдан байна. Гэбшье буржяагэр үлэртэй, хурибтэр нүдэртэй, буряадилг шэрэйтэй залуу драматург уншоо болонгүй, бүхэ-юон соогоо, хилин саанашы суурхажа юм гэжэ зал соо һууһан зоной олонхидын мэдээгүй байгаа хэн бээ.

Шэтэдэ зүбшэн хэлсэгдэһэн зохиолшын удонгүй Х. Н. Намсаревай нэрэмжэтэ гурнэй буряад драмын театрай сценэ дээрэ найруулагдан табигдаа бэлэй.

«Ионьдэ болоһон хахасалга» хэдэа А. Вампиловай түрүүшнэ зохиол бэшэ. Бүри Эрхүүгай университетэй хэлэ, бэшэгий факультетэй студент явахадэа, А. Вампилов 1958 ондо «Советская молодежь» гэжэ залуушүүгай газетэд түрүүшнээ рэссакс гаргуулаһан байна. Уаань нэрлэгдэһэ газетын хуудһанууд дээрэ А. Вампиловэй рэссаксууд, очеркунууд, статьянууд, фельетонууд удаа дараалан бэрлэгдэдэг болон.

1960 ондо университетэй диплом абажа гараад, удаахы хэлэһэн «Тохолоһон ушарай тодор» («Стечение обстоятельств») гэжэ шог ёгтоо рэссаксуудай солгонори хэблүүлэж юм. Нэгэ үйлэртэй болонһон жүжгээһнүүдэ, интермедийнүүдэ бэшэдэг болоһор, һуудлынь томо бүтээлнүүдтэ «аһолдажа», А. Вампилов

драматургийн шэлжэрэй замэе шэлэжэ абаа, Дээрэ дурдагдһан «Ионьдэ болоһон хахасалга» гэжэһэн гэдэ «Ууган хубүүн» (1965), «Нуганһан агнуури» (1968), «Заха газарай заншалнууд» («Провинциальные анекдоты», 1962 ондо бэшэгдэ, 1970 ондо «Ангара» гэжэ альманах соо бэрлэгдэ), «Недөһонө нажар Чулимскда» (1971) гэсэн пьесэһнүүдэ болонһон наһан соогоо бэшэжэ үрдэ юм.

«Ионьдэ болоһон хахасалга», гэшэнь Улаан-Үдэһөө гэдэ Володин, Клейдин, Грозный, Кустанайн, Новосибирский болон бусад театруудта, Польшодо, Венгрида, ГДР-тэ, Болгарнида табигдаһан байна.

«Ууган хубүүн» гэшэнь 1969 ондо Эрхүүгай Н. П. Охлопковой нэрэмжэтэ драматическа театрта анха түрүүн табигдаа. Нүүдэһэн оройной 52 театрт, тэрэ тоодо Х. Н. Намсаревай нэрэмжэтэ буряад драмын академическа театрта табигдаһан алдартай. Мүнөө үедэ «Ууган хубүүн» Чехословакиин, Венгрийн, Болгарин театралһаа олонитын дурьне бүлээн, тэндэхи театруудта амжалта эхэйтэйгээр табигдаа.

Хүнэй сэдхэл бодолой хэрэнхы булангууды гэрлэн харуулжа шадһан «Нуганһан агнуури» гэжэ пьесэ Александр Вампиловэй эрхэм бүтээл гэжэ сэгнэгдэжэ. 1970 ондо «Ангара» альманахы бэдхи номерто бэрлэгдһан байна. Ригын ород драмын театрта 1976 оной октябрь соо анха түрүүн тэрэнь табигдаһан түүхэхэй. Москвагай МХАТ-та, Ермоловагай нэрэмжэтэ театрта, оройной бусад гороудта, Югославияда, Венгрида, Финляндияда, ФРГ-дэ, США-да табигдажа, үндэрөөр сэгнэгдэ. Вашингтоной «Арина Стейдж»

гажэ театрта табигдаһан «Нуганһан агнуури» рецензи бэшэхэдэ: «...Һүүри байрагуй, ороо орооо муу юумэ хэжэ байдаг, шоро муута абадалаара, ага зангаараа тон лэ ород хүниэ зураглалда, Достоевскийн маягаар бэшэ»,— гэжэ америк театралһан шүүмжэлэгшэ Ричард Ко гэжэ драматургы сэгнэһэн байна.

Александр Валентинович Вампилов хэдэа 1937 ондо Эрхүүгай областин Алейрай районной Хүтэлиг гэжэ һууринда богшанарай— Валентин Никитич Вампилованой бүлэдэ дүрбэдэй хубүүинь болоно түрлэн намтартай.

Уран бэлгийгээр урган Нелбержа Байхада, «Хоморой бэрхэ» «Халбарчинов» гэжэ аургадахи томо пьесээ дүрүгээр үрлэнгүй, оройдоо гушан табан наһандаа— 1972 оной августын 17-до А. В. Вампилов гэнэйн аюулар наһа баранһан юм. Зүүгөөр болонһон наһан соогоо тоогүй олоой статья, фельетон, рэссакс бэшэжэ, газетэд, журналда толлуулжа үрлэһэн байна. Мэртэн юумэнинь арадай сэдхэлдэ мэртагдахагүй.

А. В. Вампилов мүнөө мэндэ ябаа һаа, 50 наһанһаа ойдэ бэлдэжэ, уншагшадтайнгаа урда, харгашадтай унша зохиохы ажанайнгаа тоосоо хэжэ байха хэн. Мүнөө Эрхүүдэ, түрлэн нотаганһан, үргэн эхэ Союз доторнай уран зохиолшын ой үргэнөөр тэмдэглэгдэжэ эхилэһэн.

Оюун бэлитэй уран зохиолшын түрлөөр 50 мэдэй ойе утуулһан, журналистика зохиолнуудын нэгэнь— 1965 оной январин 13-да «Советская молодежь» газетэдэ толилогдон «Эндэ мэдүүлхын тула» гэжэ фельетонинь оруулһан толилогдон. Хубилган шондэлэгшэ оршон байдалда А. Вампиловай уран хурса гургуур бэшгэдһэн фельетонунд үдхэ шөнөрөө гэгээгүй, бэхэн хатагагүй, мэнэ яахан бэшгэдһэн мэтээр уншагдаха байжа гэжэ дор үгтэһэн зохиолтой танилсахадэа тухайлжэ.

Ц. ДОНДОГОЙ

«Фельетон»

БЭЭ ТАНЮУЛАНГҮЙ телелефонгоо бүүдүйг ага зан харуула болохо. Юушынь гэжэ, яажшынь байжа, хэдэшынь үгэ хэлэ—танигдэнгүй үлэхшэ. Инкогнито гэгдэбди. Хара бөг үмэдэһэнлээ. Эшгүүригүй дэлдэ нюурта хүн боллод үлэхшэ.

Харин үгэдэдо һогтоод, нэрээ нюужа шадхажа болитооро гараа һаа, бэрхэтэй гэгэшэ. Тимэ ушарта муу юумэн болодог. Нэрээ нюуһан нэхитэ бэшэ, харин бээ тэнюулһэн, уртай, дэбтоложо шадхажа мүнэ болохош.

Өөрыгөө тэнюулаһан хэдэн агаар айхай хүн гэжэ хэшынь хэлэхгүй юм бээ. Зүүгөөр һаанагаа амруулаха юумэн байхагүй. Ямаршы ушарта, һайн юумэнинь үгы. Нюураа далаашынь гү, али айдаггүй хүн боложо, бэдээ этигэнгээр, дууһатараа хүниэ доромжолдогын гү—алиниинь дээрэб гэжэ үшөө мэдэгдэггүй.

Тэдэ юунэйхи гэжэ энэ хэрэггүй хөөрлөөд үүсхэбди! Юунэйхи гэгдэжэ, нимэ юм, һахан, үбэлэй нэгэ үдэрэ Владимир Николаевич К. гэжэ фельдшер Усольскийн «Түрэгэн туһаламжада» дежурлажа һууһада, телефон ханжинжа, һаалта хэжэ. Нэгэ энэ үбэлһэн үхибүүндэ арчыё дуудаба. Түрүүшээр—гурим сохогоо хөөрлөөдөн эхилэ.

— Хэдэйтэй? — гэжэ Владимир Николаевич асууба.

— Зургаатна, — гэжэн харюу дуудба.

— Яагаба?

— Халуураа, тархын үбдэнэ... Ернэ дэа, би һүн айнаб.

— Халуураһан ушарта ошондоггүйбди, — гэдэ, Владимир Николаевич трукваа хабба.

Хүнэй халууража, «Түрэгэн туһаламжын» ошонгүй бэхынь гурнай медициндин дээрэ удамаршад зүбшөөнхэй юм хэ. Яахоб, дээрлээ зүбшөөлтэй

жэ болоо бэлэй. Тэдэнэй тоодо Александр Вампилов нэн түрүүн нэрлэгдэхэ ёһотой. Эрхүү хотоһоо эрлэн залуу уран зохиолшо драматургын хүшэрхэн мэргэжэл шэлэһэн, сэлмэг сэлбэрхэн шэрэйтэй Александр Вампилов «Ионьдэ болоһон хахасалга» гэжэ 1964 ондо эшгэгдэж хэблэһэн табиан байга. Соминарай хэблэгдэ болонһон зүблөөн дээрэ Александр Вампиловын пьесын эрхэн согнэлтэд хүртэһэн тухай шалжаа урмашдагдан байна. Гэбшье буржяагэр үлэртэй, хурибтэр нүдэртэй, буряадилг шэрэйтэй залуу драматург уншоо болонгүй, бүхэ-юон соогоо, хилин саанашы суурхажа юм гэжэ зал соо һууһан зоной олонхидын мэдээгүй байгаа хэн бээ.

Шэтэдэ зүбшэн хэлсэгдэһэн зохиолшын удонгүй Х. Н. Намсаревай нэрэмжэтэ гурнэй буряад драмын театрай сценэ дээрэ найруулагдан табигдаа бэлэй.

«Ионьдэ болоһон хахасалга» хэдэа А. Вампиловай түрүүшнэ зохиол бэшэ. Бүри Эрхүүгай университетэй хэлэ, бэшэгий факультетэй студент явахадэа, А. Вампилов 1958 ондо «Советская молодежь» гэжэ залуушүүгай газетэд түрүүшнээ рэссакс гаргуулаһан байна. Уаань нэрлэгдэһэ газетын хуудһанууд дээрэ А. Вампиловэй рэссаксууд, очеркунууд, статьянууд, фельетонууд удаа дараалан бэрлэгдэдэг болон.

1960 ондо университетэй диплом абажа гараад, удаахы хэлэһэн «Тохолоһон ушарай тодор» («Стечение обстоятельств») гэжэ шог ёгтоо рэссаксуудай солгонори хэблүүлэж юм. Нэгэ үйлэртэй болонһон жүжгээһнүүдэ, интермедийнүүдэ бэшэдэг болоһор, һуудлынь томо бүтээлнүүдтэ «аһолдажа», А. Вампилов

драматургийн шэлжэрэй замэе шэлэжэ абаа, Дээрэ дурдагдһан «Ионьдэ болоһон хахасалга» гэжэһэн гэдэ «Ууган хубүүн» (1965), «Нуганһан агнуури» (1968), «Заха газарай заншалнууд» («Провинциальные анекдоты», 1962 ондо бэшэгдэ, 1970 ондо «Ангара» гэжэ альманах соо бэрлэгдэ), «Недөһонө нажар Чулимскда» (1971) гэсэн пьесэһнүүдэ болонһон наһан соогоо бэшэжэ үрдэ юм.

«Ионьдэ болоһон хахасалга», гэшэнь Улаан-Үдэһөө гэдэ Володин, Клейдин, Грозный, Кустанайн, Новосибирский болон бусад театруудта, Польшодо, Венгрида, ГДР-тэ, Болгарнида табигдаһан байна.

«Ууган хубүүн» гэшэнь 1969 ондо Эрхүүгай Н. П. Охлопковой нэрэмжэтэ драматическа театрта анха түрүүн табигдаа. Нүүдэһэн оройной 52 театрт, тэрэ тоодо Х. Н. Намсаревай нэрэмжэтэ буряад драмын академическа театрта табигдаһан алдартай. Мүнөө үедэ «Ууган хубүүн» Чехословакиин, Венгрийн, Болгарин театралһаа олонитын дурьне бүлээн, тэндэхи театруудта амжалта эхэйтэйгээр табигдаа.

Хүнэй сэдхэл бодолой хэрэнхы булангууды гэрлэн харуулжа шадһан «Нуганһан агнуури» гэжэ пьесэ Александр Вампиловэй эрхэм бүтээл гэжэ сэгнэгдэжэ. 1970 ондо «Ангара» альманахы бэдхи номерто бэрлэгдһан байна. Ригын ород драмын театрта 1976 оной октябрь соо анха түрүүн тэрэнь табигдаһан түүхэхэй. Москвагай МХАТ-та, Ермоловагай нэрэмжэтэ театрта, оройной бусад гороудта, Югославияда, Венгрида, Финляндияда, ФРГ-дэ, США-да табигдажа, үндэрөөр сэгнэгдэ. Вашингтоной «Арина Стейдж»

гажэ театрта табигдаһан «Нуганһан агнуури» рецензи бэшэхэдэ: «...Һүүри байрагуй, ороо орооо муу юумэ хэжэ байдаг, шоро муута абадалаара, ага зангаараа тон лэ ород хүниэ зураглалда, Достоевскийн маягаар бэшэ»,— гэжэ америк театралһан шүүмжэлэгшэ Ричард Ко гэжэ драматургы сэгнэһэн байна.

Александр Валентинович Вампилов хэдэа 1937 ондо Эрхүүгай областин Алейрай районной Хүтэлиг гэжэ һууринда богшанарай— Валентин Никитич Вампилованой бүлэдэ дүрбэдэй хубүүинь болоно түрлэн намтартай.

Уран бэлгийгээр урган Нелбержа Байхада, «Хоморой бэрхэ» «Халбарчинов» гэжэ аургадахи томо пьесээ дүрүгээр үрлэнгүй, оройдоо гушан табан наһандаа— 1972 оной августын 17-до А. В. Вампилов гэнэйн аюулар наһа баранһан юм. Зүүгөөр болонһон наһан соогоо тоогүй олоой статья, фельетон, рэссакс бэшэжэ, газетэд, журналда толлуулжа үрлэһэн байна. Мэртэн юумэнинь арадай сэдхэлдэ мэртагдахагүй.

А. В. Вампилов мүнөө мэндэ ябаа һаа, 50 наһанһаа ойдэ бэлдэжэ, уншагшадтайнгаа урда, харгашадтай унша зохиохы ажанайнгаа тоосоо хэжэ байха хэн. Мүнөө Эрхүүдэ, түрлэн нотаганһан, үргэн эхэ Союз доторнай уран зохиолшын ой үргэнөөр тэмдэглэгдэжэ эхилэһэн.

Оюун бэлитэй уран зохиолшын түрлөөр 50 мэдэй ойе утуулһан, журналистика зохиолнуудын нэгэнь— 1965 оной январин 13-да «Советская молодежь» газетэдэ толилогдон «Эндэ мэдүүлхын тула» гэжэ фельетонинь оруулһан толилогдон. Хубилган шондэлэгшэ оршон байдалда А. Вампиловай уран хурса гургуур бэшгэдһэн фельетонунд үдхэ шөнөрөө гэгээгүй, бэхэн хатагагүй, мэнэ яахан бэшгэдһэн мэтээр уншагдаха байжа гэжэ дор үгтэһэн зохиолтой танилсахадэа тухайлжэ.

Ц. ДОНДОГОЙ

«Фельетон»

БЭЭ ТАНЮУЛАНГҮЙ телелефонгоо бүүдүйг ага зан харуула болохо. Юушынь гэжэ, яажшынь байжа, хэдэшынь үгэ хэлэ—танигдэнгүй үлэхшэ. Инкогнито гэгдэбди. Хара бөг үмэдэһэнлээ. Эшгүүригүй дэлдэ нюурта хүн боллод үлэхшэ.

Харин үгэдэдо һогтоод, нэрээ нюужа шадхажа болитооро гараа һаа, бэрхэтэй гэгэшэ. Тимэ ушарта муу юумэн болодог. Нэрээ нюуһан нэхитэ бэшэ, харин бээ тэнюулһэн, уртай, дэбтоложо шадхажа мүнэ болохош.

Өөрыгөө тэнюулаһан хэдэн агаар айхай хүн гэжэ хэшынь хэлэхгүй юм бээ. Зүүгөөр һаанагаа амруулаха юумэн байхагүй. Ямаршы ушарта, һайн юумэнинь үгы. Нюураа далаашынь гү, али айдаггүй хүн боложо, бэдээ этигэнгээр, дууһатараа хүниэ доромжолдогын гү—алиниинь дээрэб гэжэ үшөө мэдэгдэггүй.

Тэдэ юунэйхи гэжэ энэ хэрэггүй хөөрлөөд үүсхэбди! Юунэйхи гэгдэжэ, нимэ юм, һахан, үбэлэй нэгэ үдэрэ Владимир Николаевич К. гэжэ фельдшер Усольскийн «Түрэгэн туһаламжада» дежурлажа һууһада, телефон ханжинжа, һаалта хэжэ. Нэгэ энэ үбэлһэн үхибүүндэ арчыё дуудаба. Түрүүшээр—гурим сохогоо хөөрлөөдөн эхилэ.

— Хэдэйтэй? — гэжэ Владимир Николаевич асууба.

— Зургаатна, — гэжэн харюу дуудба.

— Яагаба?

— Халуураа, тархын үбдэнэ... Ернэ дэа, би һүн айнаб.

— Халуураһан ушарта ошондоггүйбди, — гэдэ, Владимир Николаевич трукваа хабба.

Хүнэй халууража, «Түрэгэн туһаламжын» ошонгүй бэхынь гурнай медициндин дээрэ удамаршад зүбшөөнхэй юм хэ. Яахоб, дээрлээ зүбшөөлтэй

## Александр ВАМПИЛОВ

### ЗОНДО МЭДУУЛХЫН ТУЛА

«Фельетон»

БЭЭ ТАНЮУЛАНГҮЙ телелефонгоо бүүдүйг ага зан харуула болохо. Юушынь гэжэ, яажшынь байжа, хэдэшынь үгэ хэлэ—танигдэнгүй үлэхшэ. Инкогнито гэгдэбди. Хара бөг үмэдэһэнлээ. Эшгүүригүй дэлдэ нюурта хүн боллод үлэхшэ.

Харин үгэдэдо һогтоод, нэрээ нюужа шадхажа болитооро гараа һаа, бэрхэтэй гэгэшэ. Тимэ ушарта муу юумэн болодог. Нэрээ нюуһан нэхитэ бэшэ, харин бээ тэнюулһэн, уртай, дэбтоложо шадхажа мүнэ болохош.

Өөрыгөө тэнюулаһан хэдэн агаар айхай хүн гэжэ хэшынь хэлэхгүй юм бээ. Зүүгөөр һаанагаа амруулаха юумэн байхагүй. Ямаршы ушарта, һайн юумэнинь үгы. Нюураа далаашынь гү, али айдаггүй хүн боложо, бэдээ этигэнгээр, дууһатараа хүниэ доромжолдогын гү—алиниинь дээрэб гэжэ үшөө мэдэгдэггүй.

Тэдэ юунэйхи гэжэ энэ хэрэггүй хөөрлөөд үүсхэбди! Юунэйхи гэгдэжэ, нимэ юм, һахан, үбэлэй нэгэ үдэрэ Владимир Николаевич К. гэжэ фельдшер Усольскийн «Түрэгэн туһаламжада» дежурлажа һууһада, телефон ханжинжа, һаалта хэжэ. Нэгэ энэ үбэлһэн үхибүүндэ арчыё дуудаба. Түрүүшээр—гурим сохогоо хөөрлөөдөн эхилэ.

— Хэдэйтэй? — гэжэ Владимир Николаевич асууба.

— Зургаатна, — гэжэн харюу дуудба.

— Яагаба?

— Халуураа, тархын үбдэнэ... Ернэ дэа, би һүн айнаб.

— Халуураһан ушарта ошондоггүйбди, — гэдэ, Владимир Николаевич трукваа хабба.

Хүнэй халууража, «Түрэгэн туһаламжын» ошонгүй бэхынь гурнай медициндин дээрэ удамаршад зүбшөөнхэй юм хэ. Яахоб, дээрлээ зүбшөөлтэй

«Фельетон»

БЭЭ ТАНЮУЛАНГҮЙ телелефонгоо бүүдүйг ага зан харуула болохо. Юушынь гэжэ, яажшынь байжа, хэдэшынь үгэ хэлэ—танигдэнгүй үлэхшэ. Инкогнито гэгдэбди. Хара бөг үмэдэһэнлээ. Эшгүүригүй дэлдэ нюурта хүн боллод үлэхшэ.

Харин үгэдэдо һогтоод, нэрээ нюужа шадхажа болитооро гараа һаа, бэрхэтэй гэгэшэ. Тимэ ушарта муу юумэн болодог. Нэрээ нюуһан нэхитэ бэшэ, харин бээ тэнюулһэн, уртай, дэбтоложо шадхажа мүнэ болохош.

Өөрыгөө тэнюулаһан хэдэн агаар айхай хүн гэжэ хэшынь хэлэхгүй юм бээ. Зүүгөөр һаанагаа амруулаха юумэн байхагүй. Ямаршы ушарта, һайн юумэнинь үгы. Нюураа далаашынь гү, али айдаггүй хүн боложо, бэдээ этигэнгээр, дууһатараа хүниэ доромжолдогын гү—алиниинь дээрэб гэжэ үшөө мэдэгдэггүй.

Тэдэ юунэйхи гэжэ энэ хэрэггүй хөөрлөөд үүсхэбди! Юунэйхи гэгдэжэ, нимэ юм, һахан, үбэлэй нэгэ үдэрэ Владимир Николаевич К. гэжэ фельдшер Усольскийн «Түрэгэн туһаламжада» дежурлажа һууһада, телефон ханжинжа, һаалта хэжэ. Нэгэ энэ үбэлһэн үхибүүндэ арчыё дуудаба. Түрүүшээр—гурим сохогоо хөөрлөөдөн эхилэ.

— Хэдэйтэй? — гэжэ Владимир Николаевич асууба.

— Зургаатна, — гэжэн харюу дуудба.

— Яагаба?

— Халуураа, тархын үбдэнэ... Ернэ дэа, би һүн айнаб.

— Халуураһан ушарта ошондоггүйбди, — гэдэ, Владимир Николаевич трукваа хабба.

Хүнэй халууража, «Түрэгэн туһаламжын» ошонгүй бэхынь гурнай медициндин дээрэ удамаршад зүбшөөнхэй юм хэ. Яахоб, дээрлээ зүбшөөлтэй

«Фельетон»

БЭЭ ТАНЮУЛАНГҮЙ телелефонгоо бүүдүйг ага зан харуула болохо. Юушынь гэжэ, яажшынь байжа, хэдэшынь үгэ хэлэ—танигдэнгүй үлэхшэ. Инкогнито гэгдэбди. Хара бөг үмэдэһэнлээ. Эшгүүригүй дэлдэ нюурта хүн боллод үлэхшэ.

Харин үгэдэдо һогтоод, нэрээ нюужа шадхажа болитооро гараа һаа, бэрхэтэй гэгэшэ. Тимэ ушарта муу юумэн болодог. Нэрээ нюуһан нэхитэ бэшэ, харин бээ тэнюулһэн, уртай, дэбтоложо шадхажа мүнэ болохош.

Өөрыгөө тэнюулаһан хэдэн агаар айхай хүн гэжэ хэшынь хэлэхгүй юм бээ. Зүүгөөр һаанагаа амруулаха юумэн байхагүй. Ямаршы ушарта, һайн юумэнинь үгы. Нюураа далаашынь гү, али айдаггүй хүн боложо, бэдээ этигэнгээр, дууһатараа хүниэ доромжолдогын гү—алиниинь дээрэб гэжэ үшөө мэдэгдэггүй.

Тэдэ юунэйхи гэжэ энэ хэрэггүй хөөрлөөд үүсхэбди! Юунэйхи гэгдэжэ, нимэ юм, һахан, үбэлэй нэгэ үдэрэ Владимир Николаевич К. гэжэ фельдшер Усольскийн «Түрэгэн туһаламжада» дежурлажа һууһада, телефон ханжинжа, һаалта хэжэ. Нэгэ энэ үбэлһэн үхибүүндэ арчыё дуудаба. Түрүүшээр—гурим сохогоо хөөрлөөдөн эхилэ.

— Хэдэйтэй? — гэжэ Владимир Николаевич асууба.

— Зургаатна, — гэжэн харюу дуудба.

— Яагаба?

— Халуураа, тархын үбдэнэ... Ернэ дэа, би һүн айнаб.

— Халуураһан ушарта ошондоггүйбди, — гэдэ, Владимир Николаевич трукваа хабба.

Хүнэй халууража, «Түрэгэн туһаламжын» ошонгүй бэхынь гурнай медициндин дээрэ удамаршад зүбшөөнхэй юм хэ. Яахоб, дээрлээ зүбшөөлтэй

«Фельетон»

БЭЭ ТАНЮУЛАНГҮЙ телелефонгоо бүүдүйг ага зан харуула болохо. Юушынь гэжэ, яажшынь байжа, хэдэшынь үгэ хэлэ—танигдэнгүй үлэхшэ. Инкогнито гэгдэбди. Хара бөг үмэдэһэнлээ. Эшгүүригүй дэлдэ нюурта хүн боллод үлэхшэ.

Харин үгэдэдо һогтоод, нэрээ нюужа шадхажа болитооро гараа һаа, бэрхэтэй гэгэшэ. Тимэ ушарта муу юумэн болодог. Нэрээ нюуһан нэхитэ бэшэ, харин бээ тэнюулһэн, уртай, дэбтоложо шадхажа мүнэ болохош.

Өөрыгөө тэнюулаһан хэдэн агаар айхай хүн гэжэ хэшынь хэлэхгүй юм бээ. Зүүгөөр һаанагаа амруулаха юумэн байхагүй. Ямаршы ушарта, һайн юумэнинь үгы. Нюураа далаашынь гү, али айдаггүй хүн боложо, бэдээ этигэнгээр, дууһатараа хүниэ доромжолдогын гү—алиниинь дээрэб гэжэ үшөө мэдэгдэггүй.

Тэдэ юунэйхи гэжэ энэ хэрэггүй хөөрлөөд үүсхэбди! Юунэйхи гэгдэжэ, нимэ юм, һахан, үбэлэй нэгэ үдэрэ Владимир Николаевич К. гэжэ фельдшер Усольскийн «Түрэгэн туһаламжада» дежурлажа һууһада, телефон ханжинжа, һаалта хэжэ. Нэгэ энэ үбэлһэн үхибүүндэ арчыё дуудаба. Түрүүшээр—гурим сохогоо хөөрлөөдөн эхилэ.

— Хэдэйтэй? — гэжэ Владимир Николаевич асууба.

— Зургаатна, — гэжэн харюу дуудба.

— Яагаба?

— Халуураа, тархын үбдэнэ... Ернэ дэа, би һүн айнаб.

— Халуураһан ушарта ошондоггүйбди, — гэдэ, Владимир Николаевич трукваа хабба.

Хүнэй халууража, «Түрэгэн туһаламжын» ошонгүй бэхынь гурнай медициндин дээрэ удамаршад зүбшөөнхэй юм хэ. Яахоб, дээрлээ зүбшөөлтэй

«Фельетон»

БЭЭ ТАНЮУЛАНГҮЙ телелефонгоо бүүдүйг ага зан харуула болохо. Юушынь гэжэ, яажшынь байжа, хэдэшынь үгэ хэлэ—танигдэнгүй үлэхшэ. Инкогнито гэгдэбди. Хара бөг үмэдэһэнлээ. Эшгүүригүй дэлдэ нюурта хүн боллод үлэхшэ.

Харин үгэдэдо һогтоод, нэрээ нюужа шадхажа болитооро гараа һаа, бэрхэтэй гэгэшэ. Тимэ ушарта муу юумэн болодог. Нэрээ нюуһан нэхитэ бэшэ, харин бээ тэнюулһэн, уртай, дэбтоложо шадхажа мүнэ болохош.

Өөрыгөө тэнюулаһан хэдэн агаар айхай хүн гэжэ хэшынь хэлэхгүй юм бээ. Зүүгөөр һаанагаа амруулаха юумэн байхагүй. Ямаршы ушарта, һайн юумэнинь үгы. Нюураа далаашынь гү, али айдаггүй хүн боложо, бэдээ этигэнгээр, дууһатараа хүниэ доромжолдогын гү—алиниинь дээрэб гэжэ үшөө мэдэгдэггүй.

Тэдэ юунэйхи гэжэ энэ хэрэггүй хөөрлөөд үүсхэбди! Юунэйхи гэгдэжэ, нимэ юм, һахан, үбэлэй нэгэ үдэрэ Владимир Никола

